

Oponentský posudek bakalářské práce

Název: **Hodnocení potřeb klientů s dlouhodobým duševním onemocněním pomocí metody CANSAS v zařízeních psychosociální rehabilitace (ve Fokus-Praha, o. s.)**

Jméno: **Romana Šimková**

Autorka se ve své práci zabývá tématem hodnocení potřeb dlouhodobě duševně nemocných klientů docházejících do vybraných programů organizace Fokus-Praha. Klinické a sociální potřeby pacientů trpících duševními poruchami jsou rozpoznávány již několik desetiletí, avšak snaha o jejich systematické zkoumání je zřetelná až v několika posledních letech. V České republice chybí stále množství typů zařízení komunitní péče, chybí ale i metody k její hodnocení. Jednou z mála je krátká verze formuláře CAN (Camberwell Assessment of Need) nazývaná CANSAS, která byla v této práci využita.

Práce se skládá z bohatě členěné teoretické a praktické (výzkumné) části.

V teoretické části, která má kompilační charakter, autorka podává přehled různých definic pojmu „potřeba“ a náhledů na potřeby z různých hledisek. Dále se věnuje i některým významnějším teoriím potřeb. Jedna z kapitol se více věnuje komunitnímu přístupu v psychiatrii a psychiatrické rehabilitaci. V závěru teoretické části představuje studentka metodu CANSAS, její design, způsob administrace a vyhodnocení. Citováno je zde 22 literárních zdrojů, z toho je 5 zahraničních.

V praktické části práce byla metoda CANSAS použita pro hodnocení potřeb klientů s dlouhodobým duševním onemocněním navštěvujících vybrané služby zařízení Fokus-Praha, o. s., které si studentka vybrala pro svůj výzkum. Jednalo se o Centrum denních rehabilitačních aktivit (CEDRA), Centrum psychosociální rehabilitace a Klub s terapeutickou podporou - Dům u Libuše. Všechna tři zařízení poskytují psychosociální rehabilitaci duševně nemocným pacientům. Cílem praktické části bylo zjistit, jaké potřeby klienti mají na počátku psychiatrické rehabilitace. Proto byl výběr vzorku vymezen jen na pacienty, kteří navštěvovali službu poměrně krátce.

Praktická část obsahuje popis vybraných služeb, jejich podobnosti i rozdíly. Dále je v několika kapitolách popsán průběh šetření potřeb. V této části textu bych autorku upozornila na zbytečné opakování podobných informací (o výběru klientů, spolupráci s nimi), proto bych napříště doporučila pasáže s obdobnou tematikou více logicky slučovat.

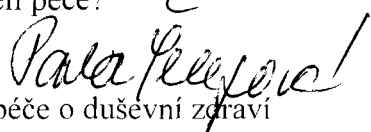
Poslední část tvoří závěr a vyhodnocení výsledků šetření. Formulář CANSAS vyplňovala nejprve tazatelka s klienty, poté do něj vepsal své hodnocení i poskytovatel péče. Autorka uvádí přehled všech potřeb identifikovaných uživatelem i poskytovatelem služeb. Pro zpřehlednění zásadních informací výzkumu bych preferovala vyjádření počtů celkových, naplněných i nenaplněných potřeb do jednoduché přehledné tabulky. Vzhledem k tak málo početnému vzorku ve třech zkoumaných zařízeních (celkem 13 klientů) není dostatečně vypovídající uvádět jejich srovnání. Proto se autorka měla spíše zaměřit na porovnání rozdílů mezi záznamy uživatelů a poskytovatelů, nabízí se také srovnání se vzorkem klientů, kteří docházejí do zařízení již delší dobu.

Práce je poměrně srozumitelná, s menším množstvím chyb (převážně v interpunkci), místy bych vytkla příliš složitá souvětí. Rozsahem (63 stran textu) odpovídá bakalářské práci na toto téma.

Práci hodnotím jako velmi dobrou.

Otázka: Jaké důvody přisuzujete rozdílným počtům identifikovaných potřeb u některých položek mezi klienty a poskytovateli péče?

Mgr. Pavla Šelepová
Centrum pro rozvoj péče o duševní zdraví

V Praze dne 7. září 2007